

ржцетъ, за да приготви тѣзи дреболии. Тѣ прекараха две години като годени и тя бѣ изучила всичко, което той харесва, защото го обичаше дълбоко и беззаветно.

Когато влѣзоха въ своята кжща, той я цѣлуна отъ радостъ. Тя не бѣ изпуснала нищо, за да направи жилището по вкуса му. Но отъ тоя день, той трѣбваше непрекъснато да я цѣлува. Тая малка, нѣжна жена съ сладки устни, умно чело и прелестна усмивка, посвети живота си на него.

Страшното презъ тая нощъ не дойде неочаквано. Ася бѣше оценилъ своята жена и като добъръ приятель, и тя всичко знаеше. Тая нощъ Ася се хвърляше въ една борба, която, споредъ него, бѣше неизбежна. Тя разбираше много малко отъ хилядитѣ причини, които той ѝ изреждаше, за да я убеди, но неговитѣ хубави думи я вълнуваха, и тя обичаше своя мжжъ точно такъвъ — идеалистъ и герой. Имаше понятие и какво нѣщо е бунтъ срещу едно правителство, което държи въ ржцетѣ си всички държавни сили, но тя никога не се разтревожи. Страшното изчезваше въ виденията, които ѝ се мѣркаха отъ разпаленитѣ думи на мжжа. Тя виждаше ореола на герой върху челото му, не и смъртта. Страшното изчезваше задъ хубавитѣ думи.

Лежеше по лице на едно отъ леглата, и цѣлото ѝ тѣло треперѣше отъ мжчителния плачъ безъ сълзи и безъ гласъ. Тая нощъ съзна страшното, срещу което бѣ тръгналъ Ася. Въ душата ѝ нѣмаше разкаяние, че не бѣше му попрѣчила да